

ת"פ 47457/05/14 - מדינת ישראל נגד בן אואקנין

בית המשפט המחוזי בנצרת

17 פברואר 2015

ת"פ 47457-05-14 מדינת ישראל נ'

אואקנין(עציר)

בפני כבוד סגן הנשיא, השופט - תאופיק כתילי

המאשימה מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז צפון

נגד

הנאשם בן אואקנין (עציר)

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד אור לרנר

מטעם הנאשם: הובא וע"י עו"ד אבי מוסקוביץ'

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

פתח דבר:

1. הנאשם שלפניי, הורשע ביום 5.11.14, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, עבירה לפי סעיף 329(א)(1) **לחוק העונשין, התשל"ז-1977** (להלן: "**החוק**"), שוד בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 402(ב) לחוק, איומים, לפי סעיף 192 לחוק, החזקת סכין שלא כדין, לפי סעיף 186(א) לחוק, ושיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק.
2. במסגרת הסדר הטיעון, הוסכם כי הנאשם יחזור בו מכפירתו, יודה בעובדות כתב האישום (ללא הגשת כתב אישום מתוקן), ויורשע בעבירות המיוחסות לו. כן יישלח הנאשם לשירות המבחן לשם קבלת תסקיר בעניינו. באשר לטיעון לעונש, התביעה תעתור לעונש של שש שנות מאסר, במצטבר לכל עונש אחר שהנאשם מרצה היום, ולעונשים נלווים, ואילו ההגנה תטען לעונש מופחת, ולחפיפת העונש לכל עונש אחר שהנאשם מרצה.

עובדות כתב האישום המתוקן:

עמוד 1

3. רונן עובדיה (להלן: "המתלונן") הוא בעליה של פיצוציה בבית שאן, הסמוכה לבית הנאשם, ובינו ובין הנאשם היכרות מוקדמת. המתלונן העיד כנגד חברו של הנאשם, ד.ס., והיה רשום ברשימת עדיו התביעה במשפט שהתנהל נגד ד.ס. משנודע על כך לנאשם, רגז הנאשם על המתלונן והחליט לנקום בו.

4. סמוך ליום 19.5.14, גמלה ההחלטה בלב הנאשם לחבול במתלונן באמצעות סכין ולשם כך הוא הצטייד בסכין מטבח, שאורך להבה עולה על 10 ס"מ. סמוך לשעה 24:30, סיים המתלונן את עבודתו, סגר את העסק, ונסע להפקיד את הפדיון היומי. לאחר הפקדת הפדיון נשאר בכיסו של המתלונן סכום מזומן של כ-1,500 ₪. בשעה 2:55 התקשר הנאשם למתלונן, אמר לו כי ברצונו לקנות בקבוק וודקה, וביקש ממנו לשוב לעסק בתוך 20 דקות.

5. המתלונן, אשר לא חשד במאומה, שב ברכבו לעסק לאחר כעשרים דקות. בדרכו, סמוך לביתו של הנאשם, הבחין המתלונן בנאשם, אשר היה בחברת אביחי תפרי והקטין ב.ע. הנאשם ביקש מהמתלונן להמשיך ברכבו לכיוון העסק והמתלונן עשה כן. המתלונן החנה את רכבו בחניה האחורית של העסק. הנאשם, אביחי וב.ע., הגיעו ברגל ופגשו את המתלונן במקום. הנאשם הסתיר את הסכין בכיסו. המתלונן יצא מרכבו ופנה אל הנאשם. הנאשם שאל את המתלונן מה מחירו של בקבוק וודקה פינלנדיה. המתלונן השיב לנאשם כי הבקבוק עולה 135 ₪. הנאשם פנה לאביחי ולב.ע. ואמר להם "תביאו לי כסף". המתלונן החל לפנות לכיוון העסק במטרה לפתוח אותו. הנאשם שלף את הסכין, ודקר את המתלונן באמצעות הסכין בחלק השמאלי התחתון של גבו. תוך כדי הדקירה אמר הנאשם למתלונן "למה אתה מופיע כעד תביעה בפרוטוקול של ד.ס.?"

6. המתלונן, אשר נפצע מהדקירה, החל להימלט מהנאשם בריצה, אולם חש סחרחורת ונפל ארצה לאחר כ-50 מטרים. הנאשם הגיע למקום בו התמוטט המתלונן, ובעודו מוטל על הרצפה, החל לחבוט בפניו באגרופים ולנופף מולו בסכין, תוך שהוא אומר לו פעם נוספת "למה אתה עד תביעה של ד.ס.?" המתלונן ניסה לקום, אולם הנאשם הוסיף לחבוט בו, ואף פצע אותו קלות מתחת לעינו באמצעות הסכין.

7. המתלונן התחנן אל הנאשם כי יניח לו. בשלב זה גמלה בלב הנאשם ההחלטה לשדוד את המתלונן. הנאשם צעק על המתלונן "תוציא כל מה שיש לך". המתלונן הוציא את הכסף מכיסו ומסר אותו לנאשם. הנאשם לקח את הכסף אך הוסיף לחבוט במתלונן, דקר אותו בידו השמאלית, ושרט אותו בעינו באמצעות הסכין, תוך שהוא מאיים עליו כי ירצח אותו. המתלונן הוסיף להתחנן אל הנאשם כי יניח לו, ומסר לו את מפתחות העסק ומספר כרטיסי אשראי, אשר היו בכיסו. הנאשם פיזר את כרטיסי האשראי של המתלונן על הרצפה. המתלונן הפציר באביחי וב.ע., אשר עמדו בקרבת מקום והתבוננו בנעשה, כי יעזרו לו. הנאשם איים על אביחי וב.ע. במילים "מי שיתקרב אני דוקר אותו". המתלונן אזר כוחות ונמלט בריצה מהמקום עד שהגיע לכביש, שם עצר רכב אשר עבר במקום והפציר בו לפנותו לתחנת מד"א לקבלת טיפול רפואי.

8. בהמשך לכך, ובמטרה לשבש הליכי משפט, הסתיר הנאשם את הכסף והסכין במקום לא ידוע, ומחק ממכשיר הטלפון הנייד שלו את רישום השיחה שביצע למתלונן. כתוצאה ממעשיו, נגרמו למתלונן פצע דקירה משמאל לעמוד השדרה, סימן דקירה באמה השמאלית ושריטה בפניו.

תסקיר שירות המבחן:

9. הנאשם, בן 20 ורווק, נמצא במעצר בגין תיק זה, מיום 19.5.14. בדצמבר 2014 נשפט לעשרים חודשי מאסר בפועל, במספר תיקים מצורפים, וכיום הוא אסיר במעמד שפוט עצור. טרם מעצרו, התגורר עם אמו ואחיו בבית שאן. אביו ניהל אורח חיים התמכרותי שכלל שימוש כבד בסמים, לצד מעורבות פלילים חוזרת וריצוי מספר עונשי מאסר. כיום האב מתקיים מגמלת נכות ומתגורר בבית שאן. עד לאחרונה היה נתק ממושך ביניהם, על רקע סכסוך שהדרדר לאירוע אלים ביניהם, אולם במסגרת המעצר חודש הקשר עם האב והם משוחחים בטלפון. אמו אינה עובדת ולדברי הנאשם הייתה קורבן לאלימות מתמשכת מצד האב.

10. הנאשם אובחן בגיל צעיר כסובל מהפרעת קשר וריכוז והפרעת התנהגות, בגין קיבל טיפול תרופתי אך לא התמיד בו. על רקע התרשמויות גורמי הרווחה מקשיי התפקוד של הוריו, הועבר הנאשם למסגרות חוץ ביתיות, ולרוב התקשה לעמוד בדרישותיהן. מגיל צעיר החל הנאשם להשתמש בסמים ובאלכוהול, התחבר לחברה שולית והסתבך בביצוע עבירות. במהלך חייו ניהל אורח חיים התמכרותי, שכלל חוסר יציבות תעסוקתית, ותפקוד כללי חסר. לנאשם הרשעות קודמות רבות בפלילים, בעבירות רכוש, אלימות ושימוש ברכב ללא רשות, והוא ריצה שתי תקופות מאסר בהיותו נער, והיה בפיקוח בשירות המבחן לנוער. בפני שירות המבחן לנוער ביטא הנאשם רצון בטיפול גמילה מסמים ארוך טווח בין כותלי הכלא, ולפיכך צורפו יחד כל התיקים שנפתחו נגדו, והוא נשפט ל-20 חודשי מאסר בפועל. התרשמות גורמי הטיפול אז כי גדילתו בצל הבעיות המשפחתיות השליכו על מצבו הרגשי וההתנהגותי במשך השנים, והוא סובל מקשיים המשפיעים על יכולת תפקודו. בהעדר סמכות חיצונית הוא נטה להתנהגויות פוגעניות כלפי סביבתו והתקשה לווסת דחפים תוקפניים, והוא מפגין מחשבות אנטי-סוציאליות. בנובמבר 2013 שולב בטיפול ביחידה להתמכרויות, כאשר בתחילה שיתף פעולה ובהמשך התברר כי בתקופת הטיפול השתמש בסם באופן אינטנסיבי, סם מסוג שאינו מתגלה בבדיקות שתן. לנוכח האמור, הוחלט כי יופנה לקהילה טיפולית אך הנאשם סירב להשתלב בה והפסיק את הקשר עם שירות המבחן לנוער.

11. באשר לעבירה דן, אישר הנאשם את המיוחס לו, אך התייחסותו הייתה קונקרטיט ומצומצמת באופן שעור קושי לבחון לעומק את מניעיו לביצוע העבירה. הוא טען שמצב רוחו היה ירוד על רקע פרידה מחברה, וטרם ביצע העבירה צרך סמים ואלכוהול, כך שהיה תחת השפעתם בעת ביצוע המעשים. לדבריו, הוא מכיר את המתלונן אך אין ביניהם קשר. הוא כעס שהמתלונן העיד כנגד חברו, ובשל מצבו איבד שליטה על כעסיו. הנאשם נמנע מגילוי אמפטיה למתלונן, ולהשלכות הפגיעה על חייו. הוא מסר כי מצבו של המתלונן "טוב" ונטה להפחית מחומרת מעשיו ומהנזק שגרם לו. הנאשם נטה להתמקד בעצמו ובמחיר שהוא משלם. הנאשם הביע בפני שירות המבחן רצון לעבור הליך גמילה טיפולי

במסגרת מאסרו ולשקם את חייו. מאז מעצרו הוא נקי מסמים, אך אין בידי שירות המבחן דרך לאמת זאת.

12. שירות המבחן התרשם כי ניסיונות הטיפול בעבר שכשלו והסתבכותו החוזרת של הנאשם בפלילים, מלמדת כי ניסיון העבר לא הרתיע אותו מהישנות התנהגות עבריינית. תפיסותיו ועמדותיו של הנאשם מאופיינות בערכים עברייניים מושרשים, תוך מתן לגיטימציה להתנהגות אלימה במצבים מסוימים. כל אלה, בתוספת מאפייני אישיותו כמתואר לעיל, מלמדים על קיומו של סיכון גבוה להישנות התנהגות אלימה ופורצת גבולות בעתיד.

טיעוני המאשימה לעונש:

13. ב"כ המאשימה עמד על הערכים המוגנים הנפגעים במעשה העבירה, ובהם זכות האדם לשלמות הגוף וכבוד האדם, זכויות להן מעמד בכורה, בהפנותו לפסיקה בה נקבע כי לאור התפשטות תופעת האלימות בחברה, ראויים מבצעי עבירות אלימות בכלל, ואלה העושים שימוש בנשק קר בפרט, לענישה משמעותית מאחורי סורג ובריח, כביטוי למעמד הזכות לחיים ולשלמות הגוף. עוד פגעו מעשי הנאשם ברכושו של אדם, ומאחר שהמניע לפגיעה במתלונן היה מסירת עדות בהליך פלילי, פוגעים מעשי הנאשם בערכים של סדרי השלטון וכיבוד החוק. לא בכדי קבע המחוקק עונשי מקסימום של 20 שנות מאסר הן לעבירת החבלה בכוונה המחמירה ולעבירת השוד בנסיבות מחמירות.

14. באשר למדיניות הענישה הנהוגה נטען כי מבצעי עבירות דומות נדונו לתקופות מאסר ממושכות, בהתאם למגמת ההחמרה בענישה של מבצעי עבירות אלימות כפתרון ליישוב סכסוכים, בשים לב לרמת הפגיעה שנגרמה לקורבן, ולקיומה או אי קיומה של תקיפה הדדית או התגרות מצד הקורבן.

15. בנוגע לנסיבות ביצוע העבירה, הפנה ב"כ המאשימה, לאחריותו הבלעדית של הנאשם, ולביצוע המעשים על רקע נקמה במתלונן שהעז להעיד נגד חברו של הנאשם, מניע הראוי לגינוי. לא קדמה למעשים כל התגרות מצד המתלונן, ולא היה ביניהם כל סכסוך. מעשי הנאשם גרמו למתלונן לנזק פיזי, וכן נגנב ממנו סכום של 1,500 ₪. אילו היה מצליח המתלונן להימלט ניתן לשער כי היה נגרם לו נזק פיזי גדול בהרבה. לאור המפורט, סברה המאשימה כי מתחם העונש ההולם הנו מאסר בפועל בין 4 ל-8 שנות מאסר, פיצוי גבוה ומאסר מותנה.

16. באשר לנסיבות האישיות של הנאשם, מסר ב"כ המאשימה כי הנאשם, חרף גילו הצעיר, בעל עבר פלילי מכביד ולחובתו ארבע הרשעות קודמות בעבירות אלימות, רכוש וסמים. כיום מרצה הנאשם עונש מאסר בן 20 חודשים, וטרם מאסרו זה הספיק לרצות שלושה עונשי מאסר קודמים. הרשעתו האחרונה, מיום 5.11.04, הנה בצירוף של 11 תיקים בעבירות שונות, והעבירות דנן בוצעו כאשר ההליך בבית-המשפט לנוער תלוי ועומד נגדו. עוד הפנה ב"כ המאשימה לתסקיר שירות המבחן, על-פיו נמנע הנאשם מהבעת אמפטיה למצבו של המתלונן, ניסיונות הטיפול בנאשם בעבר כשלו, והעונשים שהוטלו

בעבר לא הרתיעו אותו מלשוב לבצע עבירות. כן התרשמות שירות המבחן הנה מסיכון גבוה להישנות התנהגות עבריינית בעתיד. כל הנסיבות המפורטות מטות את הכף לטובת הטלת עונש שהוא ברף העליון של מתחם הענישה ההולם, ולפיכך ביקשה המאשימה להטיל על הנאשם עונש של 6 שנות מאסר בפועל, פיצוי גבוה למתלונן, ומאסר מותנה ממושך ומרתיע. עוד ביקשה המאשימה כי הנאשם ירצה את המאסר במצטבר לעונש המאסר אותו הוא מרצה כעת, וכי ימי המאסר בתיק הקודם לא ינוכו מעונש המאסר הנוכחי, לאור חומרת נסיבות האירוע והעדר נסיבות אישיות מקלות.

17. בטיעוניו בע"פ הוסיף ב"כ המאשימה כי מעשי הנאשם במקרה דנן נמצאים על רצף של התנהגות עבריינית שהולכת ומסלימה, עד כדי שעולה ממנו סיכון לציבור, ונדרשת הרחקתו מהחברה לתקופה ממושכת. במצורף לטיעוני המאשימה, הוגשו גיליון הרישום הפלילי לנאשם, וכן מסמכים מתוך ת"פ (שלום נוער נצרת) 29541-11-12, הרשעתו הקודמת האחרונה של הנאשם, שאינה מופיעה בגיליון הר"פ, וגזר-הדין בת"פ 39513-06-11.

טיעוני הנאשם לעונש:

18. ב"כ הנאשם עמד בטיעוניו על גילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירה, כ"בגיר צעיר", ועל הרקע הקשה ממנו בא, כאשר הנאשם סבל שנים מהזנחה משפחתית, וחוסר בדמות סמכותית ותומכת. הוא סבל מהפרעת קשב וריכוז והפרעת התנהגות וטופל תרופתית, וכן מתקשה לשלוט בדחפים ובתוקפנות. קיימים סימנים רבים, כך לטענת הסנגור, לפגיעה התעללות וטראומה בעברו של הנאשם. קשיים אלה דחפו את הנאשם להתנהגות מסכנת ולהרס עצמי. ניסיונו להשתלב בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן לנוער, לאחר החל להפיק ממנו תועלת, נכשל בשל נטייתו להתמכרויות. שירות המבחן התרשם כי לנאשם יכולת למידה של חוקים ונורמות חברתיות, אך ליקויים קוגניטיביים ורגשיים מקשים עליו לווסת את עוצמת הדחפים והרגשות. הנאשם הביע צער וחרטה כנה על המעשה, והודה במסגרת הסדר טיעון אשר חסכה את זמנו של בית-המשפט ואת הצורך בהבאת המתלונן לעדות.

19. עוד נטען מפי ההגנה, כי במקרים דומים ואף חמורים מכך, נגזרו עונשי מאסר לתקופות שונות, על-פי מאפייני ונסיבות המקרה, כאשר בית-המשפט העליון אימץ בע"פ 6862/13 **חג'אזי נ' מדינת ישראל** (29.6.14) מתחם ענישה הולם שנקבע בין 6 חודשים לבין 28 חודשי מאסר בפועל, וזהו המתחם אותו מבקש הסנגור מבית-המשפט לאמץ בנסיבות דנן.

20. כעדת אופי לנאשם, העידה בפניי אמו, שביקשה להקל בעונשה משום שלדבריה נקלע לצרה. מדובר בבן שגר עמה ועוזר לה, לאחר שגדל בסביבה לא טובה וסבל מגירושי ההורים.

21. לדברי הנאשם בבית המשפט, הוא מצטער על מעשיו, הוא היה תחת השפעת סמים ואלכוהול בעת המעשה ומבקש הזדמנות לשיקום.

דין:

22. המעשים בהם הורשע הנאשם שלפניי, הנם מעשים חמורים הפוגעים פגיעה קשה בזכויותיו של אדם לכבוד, לביטחון ולשלמות הגוף, ובתחושת הביטחון של הציבור ככלל. כן מעשים אלה מטילים מורא על בעלי עסקים העובדים לפרנסתם, ובעיקר בשעות הלילה, הזכאים לחיים נטולי אלימות ופחד, וטמונה בהם פגיעה בקניינו ורכושו של אדם, ובחיי מסחר תקינים. מעשי הנאשם מבטאים בריונות אלימה, ואף פגיעה בסדרי שלטון ומשפט, כאשר המניע לפגיעה במתלונן היה נעוץ בעובדה שהעיד בבית-משפט, בהליך פלילי, כנגד חברו של הנאשם.

23. הפגנת אלימות חמורה, הגורמת לנזקים פיזיים לנפגע העבירה, וכן שוד אלים המבוצע תוך שימוש בסכין הן תופעות שפשטו בעת האחרונה בחברה, עד שהפכו נפוצות מדי, ולכן קבעו בתי-המשפט כי ראוי למגר אותן באמצעות הטלת עונשים ממושכים ומרתיעים, כנגד מבצעי העבירות. כך התבטא בית-המשפט העליון, מפי כב' השופט ס' ג'ובראן, בעניין פלוני:

"תופעה נוראה זו של אלימות קשה וחסרת רחמים מחייבת את כל הגורמים לתת ידם למלחמת חורמה. האלימות מכרסמת ביסודות חברתנו, ועלינו להשיב מלחמה כנגד אלו הנוטלים חרות לפעול באלימות כלפי הזולת. במסגרת מלחמה זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו. מצווים אנו ליתן ידנו למלחמה העיקשת בתופעת הבריונות שפשטה בארצנו, וידע כל מי שנוטל לעצמו את החרות לנהוג באלימות, כי הוא עלול לשלם על כך בחרותו." (ע"פ 5576/10 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 14.4.2011)).

24. חומרה יתרה יש לייחס להצטיידות הנאשם מראש בסכין, נשק קר שנועד לפצוע ולפגוע, ויש בכוחו ליטול חיים או לגרום לנזקים גופניים חמורים. בתי המשפט בישראל עמדו פעמים רבות על התופעה של פתרון סכסוכים באמצעים אלימים ובין היתר, על-ידי שימוש בסכינים, וטבעו את המונח המוכר "תת תרבות הסכין". נקבע בפסיקה לא פעם, כי הנהוג הפסול שפשה בחברה, ראוי לתגובה קשה שתסייע לעקירתו מן השורש, באמצעות ענישה מחמירה ומרתיעה (ע"פ 10861/05 גורבאן נ' מדינת ישראל, 29.3.2007; ע"פ 259/97 סובחי נ' מדינת ישראל, 28.4.1998). וכך נקבע בעניין ביטאוו:

"בית משפט זה שב ועמד על הצורך במיגור האלימות הגואה בחברה ובתוך כך על הצורך בצמצום תופעת השימוש בנשק קר וחם ליישוב סכסוכים. מציאות בה חילוקי דעות על עניינים של מה בכך הופכים כהרף עין לקטטות אלימות המסתיימות לא פעם בפגיעות קשות למעורבים ואף באובדן חיי אדם, פעמים רבות כתוצאה משימוש בנשק, הינה מציאות מטרידה ביותר - מציאות שלא ניתן ואין להשלים עימה"

(ע"פ 371/08 מדינת ישראל נ' ביטאו (פורסם בנבו, 27.10.2008)).

25. באשר לעבירת השוד בנסיבות מחמירות, ולהחמרה הנדרשת בענישה למבצעי עבירה זו, קבע בית-המשפט העליון, בע"פ 9094/12 טספאי נ' מדינת ישראל (28.4.13), כך:

"אין מחלוקת כי עבירת השוד עבירה חמורה היא. ראשית, פוגעת עבירה זו בקניינו של הקרבן. שנית, וחמור מכך, עבירת השוד פוגעת בביטחונו האישי של הקרבן. תחושת האימה וחוסר האונים בה שרוי קרבן עבירת השוד, והחשש לחייו, מותירים בו לא פעם צלקות חמורות לאורך תקופה ארוכה. מטעם זה קבע בית המשפט לא אחת כי גם מקום בו לא בוצעה אלימות פיזית בפועל, וכן מקום בו כלל לא הוצג כלי הנשק, ראוי להטיל עונשים מרתיעים על המבצעים עבירות אלו."

26. הנאשם שלפניי הורשע בעבירה המצויה ברף העליון של מדרג החומרה בעבירות החבלה המנויות בספר החוקים, ולא בכדי הטיל המחוקק עונש מרבי של 20 שנות מאסר לעבירה זו, וזהו העונש המרבי גם לעבירת השוד בנסיבות מחמירות בה הורשע, בנוסף. מדובר בשתי עבירות שונות אשר בוצעו על-ידו במסגרת אירוע אחד, כאשר המובילה ביניהם היא עבירת האלימות, אשר תוכננה מראש וההחלטה לבצע את עבירת השוד גמלה בליבו של הנאשם במהלך אירוע האלימות. בהתייחס לאירוע כולו, מדובר באירוע מתוכנן, והיה מצוי באחריותו הבלעדית של הנאשם, כאשר הצטייד מראש בסכין מטבח במטרה לחבול באמצעותה במתלונן. הנאשם עשה בה שימוש כדי לדקור בה את המתלונן בגבו, וכן הכה את המתלונן באגרופים ונופף בסכין לעבר פניו, וזאת אף לאחר שהמתלונן ניסה לברוח מאימת הנאשם, התמוטט, והיה שרוע על הרצפה. כאמור, הסיבה לתקיפת המתלונן הייתה נעוצה בכך שהעיד כנגד חברו של הנאשם בהליך פלילי, סיבה פרוזאית המצביעה על דרך החשיבה המעוותת של הנאשם. למתלונן נגרמו פצע דקירה ושריטה, ובאורח נס לא נגרם לו נזק חמור בהרבה עד כדי קיפוח חיים. כן המעשה בוצע ללא כל התגרות מצד המתלונן. כל אלה, מלמדים על האכזריות והבריונות שדבקה במעשיו של הנאשם. לכל אלה יש להוסיף את העובדה שהנאשם ניסה להשמיד הראיות בעניינו, ובתוך כך הטמין את הסכין ואת הכסף, ומחק את השיחה שביצע מהטלפון הנייד שלו את המתלונן, ובגין אלה הורשע בעבירה של שיבוש מהלכי משפט.

27. טווח הענישה הנהוג בעבירת החבלה בכוונה מחמירה מגוון ותלוי במידה רבה בנסיבות ביצוע המעשים, אשר עשויות להיפרש על-פני דרגות חומרה שונות. ראו את סקירת מדיניות הענישה אליה הפנית בת"פ 26946-03-12 מדינת ישראל נ' אבו ראס (21.10.13), שם הסקתי כי בתי-המשפט הטילו עונשי מאסר שנעשו בטווח רחב שבין שנתיים או שלוש שנות מאסר ובין שמונה ואף תשע שנות מאסר, בתלוי בנסיבות ביצוע העבירה. סופו של דבר, קבעתי בעניין אבו ראס כי מתחם הענישה ההולם לנאשם שביצע עבירות של חבלה בכוונה מחמירה, החזקת סכין, והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, הנו בין שלוש לשש שנות מאסר. לאחר שקלול נסיבותיו האישיות של הנאשם באותו עניין, ובהתחשב בשיקולי

שיקום שהיו רלוונטיים בעניינו, הטלתי עליו עונש מאסר של 36 חודשים מתוכם 18 חודשים לריצוי בפועל. על פסק-הדין הוגשו ערעור וערעור שכנגד לבית-המשפט העליון (ע"פ 8274/13 **מדינת ישראל נ' אבו ראס**, פורסם בנבו, 12.6.14). בית-המשפט העליון קיבל את ערעורה של המדינה, וקבע כי עונש המאסר בפועל יועמד על שנתיים והעונש המותנה על שנתיים.

28. טווח הענישה בעבירות השוד, עומד על הטלת עונשי מאסר בפועל לתקופה של מספר שנים, בתלוי בנסיבות ביצוע העבירה, חומרת האלימות, מידת השימוש בכלי נשק קר או חם, הנזק שנגרם ומאפייני קרבן השוד (למשל, אם הנפגע היה מקרב אוכלוסיית הקשישים).

29. לאחרונה, בע"פ 1127/13 **גברזגיי נ' מדינת ישראל** (15.1.14), קבע בית-המשפט העליון מתחם ענישה הולם שבין 34 ל-46, וזאת למערער שהורשע בעבירת השוד בנסיבות מחמירות (שבוצעה כאשר הוא מחזיק בסכין אך לא עושה בה שימוש), וסופו של דבר הקל בעונשו של המערער והעמיד אותו על 36 חודשי מאסר בפועל, לעומת ארבע שנות מאסר שהטיל בית-המשפט המחוזי באותו עניין (ראו בפסקה 32 לפסק הדין).

30. בעניין **כאברי** נדון בהרחבה היקף שיקול דעתו של בית-המשפט לגזור עונש בעבירות שהפכו לתופעה שהיא לדעתו בגדר "מכת מדינה", ובהתייחס לעבירת השוד, אשר בהקשר שנדון שם בוצעה על-ידי מבקש מקלט בישראל. בין היתר, נקבע שם, כי בהינתן מדיניות הענישה הנוהגת בעבירת השוד בנסיבות מחמירות, הרף העליון של מתחם הענישה הראוי נע בין 32 ל-42 חודשי מאסר, וזאת כפועל יוצא מהעלאת רף הענישה כתגובה עונשית להתגברות תופעת היקף עבירות השוד (ע"פ 5535/12 **כאברי נ' מדינת ישראל**, 1.5.13, בפסקה 20).

31. יובהר, כי מתחם הענישה לו טען הסנגור, אינו מותאם לנסיבות ביצוע העבירה במקרה דנן, והנו מקל יתר-על-המידה ביחס אליהן, כאשר פסה"ד בע"פ 6862/13 אליו הפנה, מתייחס לעבירת שוד שבוצעה באופן ספונטני, תוך שימוש באלימות מינורית, וללא כל שימוש בנשק, כאשר הרכוש הנגנב הוא שרשרת זהב שנתלשה מעל צווארו של הקרבן.

32. לאחר שסקרתי את נסיבות ביצוע העבירות שביצע הנאשם, בחומרתן, את אשמו ואת טווח הענישה הנהוג, הגעתי לכלל מסקנה כי מתחם הענישה ההולם בעניינו של הנאשם הנו בין 3 שנות מאסר בפועל ברף התחתון ובין 6 שנות מאסר בפועל ברף העליון.

33. באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, יש לזקוף לזכותו את הודאתו במסגרת הסדר טיעון, שתרמה לחיסכון ניכר בזמן שיפוטי, וחסכה את העדת המתלונן. כן מתוך תסקיר שירות המבחן ניתן היה להתרשם מנסיבות חייו הקשות של הנאשם ומהמצוקה בה היה שרוי משך חייו. יחד עם זאת, הנאשם, חרף גילו הצעיר, אינו מנהל אורח חיים נורמטיבי, וגיליון הרישום הפלילי שלו מלמד כי הסתבך בעבר,

בהיותו קטין, בביצוע עבירות אלימות, רכוש ושימוש ברכב בלי רשות, בגין נדון בעבר לתקופות מאסר, למספר חודשים בכל פעם. הרשעתו האחרונה, בת"פ (נוער נצרת) 29541-11-12, הנה בצירוף של 11 תיקים, ובהם עבירות של גרימת שריפה ברשלנות, תקיפה סתם, החזקה ושימוש בסם, נהיגה ללא רישיון, ללא ביטוח ובזמן פסילה, איומים, מעשה פזיזות ורשלנות, החזקת חומר מסוכן והפרת הוראה חוקית. את העבירות דנן ביצע הנאשם כאשר ההליך בת"פ הנ"ל עודנו תלוי ועומד נגדו, וכיום הוא במעמד עצור שפוט, לאחר שהוטל עליו עונש מאסר בן 20 חודשים. להתרשמות שירות המבחן, לנאשם התייחסות מצמצמת למעשה העבירה והוא נטה להפחית מחומרת המעשים ונמנע מהבעת אמפטיה למצבו של המתלונן. שירות המבחן התרשם מקיומו של סיכון גבוה להישנות התנהגות פורצת גבולות בעתיד.

34.

לאור המפורט לעיל, אני גוזר את דינו של הנאשם, כדלקמן:

א. ששים חודשי מאסר, מתוכם ארבעים ושמונה חודשים שירוצו

בפועל, בניכוי ימי מעצרו של הנאשם, מיום 19.5.14.

עונש זה הינו במצטבר לכל עונש מאסר אותו מרצה הנאשם לרבות מתוקף גזר-הדין ב-ת"פ (נוער נצרת) 29541-11-12; ואילו היתרה, בסך שנים-עשר חודשים, על-תנאי, למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי הוא כי בפרק זמן זה לא יעבור הנאשם כל עבירת רכוש או אלימות מסוג פשע;

ב. ששה חודשי מאסר, על-תנאי, למשך שלוש שנים והתנאי

שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה עבירת איומים או החזקת סכין שלא כדין;

ג. אני מחייב את הנאשם לפצות את המתלונן בסך 5,000 ₪;

סכום הפיצוי יופקד בקופת בית-המשפט, בחמישה תשלומים שווים

ורצופים, החל מיום 1.7.15. סכום הפיצוי יועבר באמצעות גזירות בית-המשפט

לידי המתלונן, על-פי הפרטים שתמסור ב"כ המאשימה.

לתשומת לב רשויות שב"ס, כי הנאשם הביע רצון להשתלב בתכנית לגמילה מסמים בין כתלי בית הסוהר.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון בתוך 45 ימים.

ניתן והודע היום כ"ח שבט תשע"ה, 17/02/2015 במעמד הנוכחים.

תאופיק כתילי , סגן נשיא